

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra RIDDER BRUNO.

Citation: Aarestrup, Emil: "Emil Aarestrups samlede skrifter", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.2.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare01val-shoot-idm140382757452160/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

V Hvad om du vil flye og ei nævne mit Navn
For Mand eller Qvinde,
Hvadenten du vil i Afgrundens Favn
En Brudgom dig vinde?

VI Da knæled LORINDE for Ridderens Fod
Paa Fjeldet det øde:
O BRUNO! hvi tørster du efter mit Blod
Og hvad er min Brøde?

VII Jeg var en Pige uskyldig og fro,
Du bad om mit Hjerte;
Jeg gavdig min Haand, men du lønned min Tro
Med grusomste Smerte.

VIII Og nu du forlanger, jeg flye skal forladt,
Til Skjændsel og Skamme,
Med Barn under Hjertet i bælmørke Nat —
Men Gud vil dig ramme!

IX Nei aldrig mere du flygte nu skal,
Saa raabte den Ridder,
Dernede den kantede Steen og Koral
Alt ventende sidder.

X Ha! snart skal nedstyrte fra Fjeld og til Fjeld
De knusede Bene,

Og snart skal du sukke i skummende Væld
Saa blodig og ene!

XI Saa styrted han hende blandt Klipperne ned
I rædsomme Harne;
Vildt stirrede han over Afgrunden bred
Med sænkede Arme.

XII Da visked han Sveden af Panden bort
Og hurtig bortiled;
Ei før han naaede Borgens Port
Den Riddersmand hviled. —

XIII Paa Borgen boede ung FULDA, saa mild
Med Terner og Svende,
Og BRUNO længe med blussende Ild,
Kun elskede hende.

XIV Mod hendes Sol, en Maane var kun
Den blege LORINDE;
Mens Maanen dæmred i natlige Stund
Ei Sol kunde skinne. —

XV Derfor han sin Viv nedstyrted saa brat
Den Bjergtrold at gjæste,
Saa iled han hurtig i bæl mørke Nat
Ung FULDA at fæste.